DIRECTE ACTIE

N4

ORGAAN VAN ANARCHISTISCHE GROEP AMSTERDAM

APRIL - MEI - 2002
gratis dankzij donaties

1 MEI: GEEN BAZEN, GEEN POLITICI MAAR ZELFORGANISATIE EN ANARCHIE

Met het inkrimpen van de economie is de aanval op de sociale zekerheid geopend. Een nieuwe opzet van de WAO, waarin geen plek meer is voor de meeste lichamelijk en geestelijk zieken. Grote werkdwang. Sollicitatieplicht voor iedere werkloze, mensen van 57,5 jaar en ouder zijn er wellicht ook niet langer van ontheven. De vakbonden slikken dit omdat ze bang zijn dat de regering anders nog harder ingrijpt. Nu zou de regering er verstandig aan doen het voorstel van de Sociaal Economische Raad te volgen. Dit getuigt niet van vertrouwen in de eigen organisatiekracht. Er wordt meer vertrouwt in de 'sociale dialoog' die zelforganisatie en vechten voor je rechten ontmoedigd.

Terwijl de politieke partijen elkaar keer op keer rechts proberen in te halen, zwijgt de vakbeweging. De rechten voor blanke en legale hoofd- en handarbeiders gaan voor die van de illegale, gekleurde arbeiders, die onder andere in de bouw, de tuinbouw, de horeca en kledingindustrie, de Nederlandse economie een flinke steun in de rug geven. Zij worden echter uit hun huizen gezet en gedeporteerd na controles van de Arbeidsinspectie. De vakbeweging neemt hierbij geen standpunt in en laat alles maar gebeuren.

Zelf is de vakbeweging zich wel al te bewust van de noodzaak haar functie te veranderen. Ze laat steeds meer ruimte voor het decentrale overleg en CAO à la carte. Hierdoor worden de CAO's magerder en magerder en wordt de speelruimte van ondernemers in bedrijven zonder of met een slechte vorm van werknemerscontrole (geen Ondernemingsraad of Personeelsvertegenwoordiging) groter. Dit heet modernisering. De lijn van de individualisering van de vakbeweging en daarmee het verlies van haar collectiviteit wordt hiermee doorgetrokken.

De Anarchistische Groep Amsterdam vindt echter dat we onze collectiviteit als basis van onze organisatie moeten nemen. Deze organisatie moet vrij zijn van professionalisering en autoritarisme. De organisatie moet rusten op de schouders van elk lid. Wij willen een vakbond waarin arbeiders onafhankelijk van het type werk en (il)legale status zichzelf kunnen organiseren. Een bond die niet alleen praat over het economische aspect van ons leven, maar ook een politieke stellingname niet schuwt. Het is belangrijk ons te organiseren op alle aspecten van het leven.

Onze positie als producenten, zorgt ervoor dat we met ons werk in ons levensonderhoud willen kunnen voorzien en willen dat onze rechten nageleefd worden. Maar als anarchisten willen we verder en vinden we het noodzakelijk te vechten voor een organisatie van de arbeid, waarbij de controle en het beheer van de productiemiddelen in onze handen is.

Elke eerste mei hebben de arbeiders een dag om zich te herinneren dat wij nog steeds slaven van het systeem zijn, van het kapitalisme. Er valt niets te vieren, en het is ook niet de enige dag dat we ons dit herinneren. We herinneren het ons elke dag dat er op deze planeet iets tot in de wortels mis is, namelijk alle ellende (oorlog, kinderuitbuitng, prostitutie, vrouwenhandel, discriminatie van minderheden, racisme, opnieuw opkomend

(vervolg pagina 3)

IN DIT NUMMER:

-VOORPAGINA pag. 1
*1 Mei
-REDACTIONEEL pag. 2
-LOKAAL pag.3-6
*1 Mei vervolg
*Ons GVB geen NV?
*Ontruimingen
* Syndicalist victory in MATIAS case
*Women's day and "Free Women"
*8 Maart
-INTERNATIONAAL pag.7
*Economic and social problems in Argentina
*Comunique of Venezuelan anarchists
- GEVANGENIS pag. 8
*Vrijheid voor Juanra!

Redactioneel

Voor je ligt het vierde nummer van Directe Actie. Deze keer weer aandacht voor Argentinië en de ontruimingen, die we inmiddels achter de rug hebben. We berichten jullie over de syndicale overwinning die de Anarchistische Groep Amsterdam heeft behaald in het conflict met MATIAS. De eigenaar bleek uiteindelijk toch gevoeliger voor dreiging van directe actie en juridische actie, dan hij in eerste instantie liet blijken aan de betrokken werker en in het gesprek dat AGA met hem had. Hij is toch overgegaan tot uitbetaling van het achterstallig loon. Helaas kunnen we hetzelfde niet zeggen van het conflict met Hugo Alberto Fernandez, eignaar van Raffle's Grand Cafe (Kleine Gartmanplantsoen 5) en Alberto's Restaurant (Korte Leidsedwarsstraat 26). Daarvoor blijft de boycot van kracht.

Verder is er een artikel over het GVB en het referendum 15 mei aanstaande. Met het nieuws van afgelopen week, dat er in 2010 geen conducteurs meer zijn bij de Nederlandse Soorwegen, wordt dit artikel over verzelfstandiging nog actueler. De NS voeren als argument aan dat ze de kosten moeten drukken om zo bij de aanbestedingen toch mee te kunnen doen. Met name zullen de onrendabele of minder rendabele lijnen dan verloren gaan. Toch geven ze alle conducteurs baangarantie tot 2010 en willen ze iedereen herplaatsen binnen het bedrijf. Per saldo zal het aantal banen dan niet afnemen. Dus hoe ze dan de kosten wilen drukken blijft een raadsel. Nou ja een raadsel: of de lonen moeten omlaag, of de baangarantie is gewoon flauwekul en ze anticiperen op een massaal vertrek van conducteurs bij het herplaatsen. Want er zullen maar weinig conducteurs zijn die een soort waakhond willen worden bij de 'chipknippoortjes' die de NS op de perrons willen zetten. Daarnaast mogen ze dan ook de reiziger nog voorzien van informatie. Het zal dan in ieder geval op de perrons altijd blauw zien van de mensen. Dit is een groot verschil met het beroep conducteur, waarbij er gezorgd wordt voor een veilig vertrek van de trein, er eerste hulp geboden kan worden, kaartjes gecontroleerd worden en de reiziger goede service en informatie kan worden gegeven in de treinen op vele trajecten.

Of de gemeente nou de komende jaren eigenaar van het GVB blijft of alleen opdrachtgever, als ook het GVB mee moet doen bij de aanbestedingen, dan zal daar geen ander scenario van toepassing zijn dan bij de NS. Want wat is er nou mooier voor een (privaat) bedrijf om èn te bezuinigen op loonkosten èn tegelijkertijd het personeelsbestand te verkleinen en daarmee de macht die het personeel in het bedrijf heeft te breken. Zowel NS als GVB hebben last van mondig en opstandig personeel.

GEEN PRIVATISERING
GEEN NATIONALISERING
MAAR ZELFBESTUUR

Wat is AGA?

De Anarchistische Groep Amsterdam is een groep mensen die zichzelf heeft georganiseerd om de problemen die ze tegenkomt in het dagelijks leven te bevechten. Dit kan zijn op het werk, op school of in de gemeenschap. AGA baseert zich hierbij grotendeels op de ideeën van het anarchosyndicalisme. Deze kennen als basiswaarden solidariteit, wederzijdse hulp, zelfbestuur en directe actie.

Het Assemblee.

Dit is de wekelijkse vergadering waaraan iedereen van de groep op basis van gelijkheid deelneemt. Hierin worden alle zaken besproken waarmee de groep zich bezighoudt. Dit betreft het maken van actieplannen in gevallen van problemen op het werk. Maar ook wordt er besloten over zaken als het organiseren van bijeenkomsten, maken en verspreiden van propaganda materiaal. Omdat het assemblee de eerste en de enige plek is waar alle leden bij elkaar komen, heeft het de hoogste beslissingsbevoegdheid. Dit betekent dat besluiten genomen in het assemblee voor iedereen bindend zijn. Bij het nemen van besluiten wordt altijd gestreefd naar consensus.

Alle besluiten die gemaakt worden buiten het assemblee, moeten eerst door het assemblee besproken en goedgekeurd worden. Dit kan het geval zijn wanneer AGA samenwerkt met andere groepen in federatief verband, waarbij er een federatievergadering zal zijn, waarin een afgevaardigde van AGA zit.

AGA als anarchistische bond.

De verantwoordelijkheid voor het vakbondswerk dat nodig is om de problemen op het werk het hoofd te kunnen bieden, ligt in handen van degene(n), die in de verschillende bedrijfstakken werken. Dit betekent dat het lid of de leden van de groep die bijvoorbeeld in de horeca werken voor deze uit tussenpersonen plaatsvindt. Alle actie wordt direct door de leden zelf ondernomen. Daarom is directe actie gebaseerd op solidariteit en wederzijdse hulp. Vormen van directe actie zijn:

Informatie-Propaganda-Agitatie: dit is de meest eenvoudige vorm van directe actie, die erop gericht is onze ideeën en standpunten over bepaalde onderwerpen te verspreiden. Dit kan door pamfletten (zoals deze), publicaties, muurschilderingen, bijeenkomsten met discussies, internet, stickers.

Boycot: de boycot tegen een bepaald bedrijf bestaat eruit de activiteit van dat bedrijf lam te leggen door de producten of diensten ervan niet te gebruiken. Hiervoor is de *solidariteit* nodig van alle mensen (vergeet niet dat ook jij degene kan zijn die uitgebuit wordt of geen loon betaald krijgt).

Stiptheidsacties, langzaam-aan-acties of andere actievormen waardoor het productieproces 'gesaboteerd' wordt om druk uit te oefenen voor het behalen van je doelen.

Staking: bedoeld om de productie stop te zetten. Hij moet onbegrensd zijn en eindigen wanneer we krijgen wat we willen of aan het eind van onze krachten zijn. Deze kan alleen gaan tussen Arbeid en Kapitaal (dus zonder minimale services en zonder ingrijpen van de staat).

Op deze manier willen wij vechten voor een wereld zonder uitbuiting. Een wereld waar geproduceerd wordt naar menselijke behoefte en niet voor winst. In die maatschappij moet de controle over de eigen werkplek en de gemeenschap in handen van de mensen zelf liggen. Om dit te bewerkstelligen hebben wij ons georganiseerd. Wil je hier meer over weten of wil je je bij ons aansluiten, dan kun je contact met ons opnemen via:

e-mail: **agamsterdam@yahoo.com**
telefoon: **06-52175952** (bij voorkeur 's avonds)
post: **postbus 16521 1001 RA Amsterdam**

(vervolg pagina 1)

fascisme, etc.) en een minderheid van de mensen, die 90% van alle rijkdom van de wereld bezit. De Internationale Arbeiders Associatie als anarcho-syndicalisten hebben deze dag genomen als speciale herdenkingsdag, omdat op deze dag in 1886 een groep arbeiders in Chicago vermoord werd door dezelfde mensen die ons werk geven zonder goede omstandigheden en geld, diegenen die alleen maar rijker willen worden. Dus hebben we een dag waarop alle arbeiders overal ter wereld kunnen demonstreren als eenheid dat we nog steeds in een slechte economische, sociale en politieke situatie verkeren.

Onder anarcho-syndicalistische principes verstaan wij de volgende drie punten:

1. Zelf-organisatie, dat betekent zelfbestuur: wij wensen dat alle mensen, industrieën, districten, dorpen, steden and andere entiteiten, hun eigen aangelegenheden organiseren zonder tussenkomst van enige vorm van autoriteit.
2. Federalisme: dit betekent autonomie en haar link om de vrije verenigingen van alle groepen die daarvoor zowel economisch als menselijk zijn gecreëerd te verbinden. Het zijn souvereine organisaties die niet aan enige soort van centrale autoriteit verbonden zijn.
3. Solidariteit en wederzijdse hulp: dit zien wij als het best ontwikkelde systeem om succesvol in oppositie te gaan tegen het kapitalistisch systeem. Wederzijdse hulp betekent de wereld als een geheel te zien voorbij taal, ras of cultuur.

Om deze redenen geloven wij niet in politici die ons vertellen dat zij de omgeving gaan veranderen om gelijkheid van kansen te krijgen. Wij geloven niet in internationale bijeenkomsten (dat is helemaal geen democratie), die vertellen hoe de economie veranderd zou moeten worden ten goede van iedereen. Wij vinden nog steeds dat dit systeem denkt dat niemand gelijk is, daarom roepen wij net als anderen, niemand is illegaal. Wij kunnen niet geloven in oorlogen voor vrede, vredessoldaten of humanitaire legers, wat denken ze wel niet? Wij zijn niet dom: legers, soldaten, en oorlogn zijn er om mensen, vooral kinderen, te doden en vrouwen allerlei mishandelingen (verkrachting) door vredessoldaten te laten doorstaan. Wij kunnen niet begrijpen dat sommige nationale sport teams die meedoen aan de Olympische Spelen (die bedoeld zijn om de vriendschap tussen landen te bevorderen) gesponserd worden door NIKE en ADIDAS (om maar eens een paar te noemen), die tegelijkertijd kinderen gebruiken in Zuid-Aziatische landen (en andere) omdat zij de goedkoopste arbeidskrachten zijn.

Om al deze redenen vinden wij dat de oplossing is dat de mensen de controle over hun leven in eigen handen zouden moeten hebben. Niemand hoeft het ons te geven. Door federalisme, solidariteit en zelf-organisatie moeten wij een nieuwe wereld opbouwen waarin iedereen een stem heeft en beslssingen kan nemen onder gelijke omstandigheden, en tegelijkertijd te vechten tegen diegenen die ons onderdrukken, tegen elke autoriteit.

De Anarchistische Groep Amsterdam bestaat sinds anderhalf jaar en werkt volgens de principes van het anarcho-syndicalisme. We brengen tweemaandelijks een blad uit, Directe Actie, waarin wij onze standpunten over bepaalde zaken vertellen en waarin we berichten over de activiteiten die we ontplooien. Directe Actie is ook de naam van onze actiemethode. In alle gevallen waarbij we actie ondernemen, bijv. in arbeidsconflicten of solidariteit met politieke gevangenen zoeken we altijd naar actiemethoden waarbij we ons direct richten op de oorzaak, respectievelijk werkgever of justitie. Dit gebeurt zonder tussenkomst van onderhandelaars of comité's.

Als groep zijn we werkzaam in Amsterdam. Het lokale is namelijk de basis voor elke anarchistische organisatie. We zijn natuurlijk wel altijd geïnteresseerd om met soortgelijke groepen in andere plaatsen of steden samen te werken en te federeren. Momenteel zijn we bezig meer voet aan de grond te krijgen in Amsterdam. Er liggen plannen om een anarchistische bibliotheek te organiseren. Dit willen we doen in combinatie met een spreekuur, waar mensen kunnen komen met vragen of problemen gerelateerd aan arbeid.

ONS GVB GEEN NV?

Al tijdens de acties van het NS personeel vorig jaar tegen de reorganisatie die 20 juni 2001 in zou gaan, heeft de Anarchistische Groep Amsterdam in haar solidariteitsbetuigingen altijd verklaard een tegenstander te zijn van nationalisering. Wanneer een bedrijf in overheidshanden wordt bestuurd door een kleine groep managers en de hiërarchie in de organisatie evenzeer aanwezig is als bij een private onderneming, heeft dit geen voordelen. Evenmin geloven wij dat er enige vorm van (direct-)democratische controle vanuit de overheid uitgeoefend kan worden op de kwaliteit van de arbeid of de kwaliteit van het produkt, de dienst. Onze parlementariërs staan bekend om de sociale dialoog waarin zij de rechten van werknemers verkwanselen voor de rechten van ondernemers, die bijv. flexibilisering van de arbeid willen. Nu 15 mei nadert en dus in Amsterdam niet alleen de parlementaire verkiezingen worden gehouden, maar ook het referendum over de externe verzelfstandiging van het Gemeentelijk Vervoer Bedrijf (GVB), kunnen we niet langer zwijgen

Het is duidelijk dat de overheid (lees: de Amsterdamse gemeente), niet langer wil dat er geld bij moet bij het GVB. Zij heeft daarbij gezocht naar een manier om het bedrijf te besturen, waarbij het én onder controle van de gemeente blijft én als rendabele private onderneming gerund kan worden. De gemeente blijft opdrachtgever van het bedrijf dat door een eigen management wordt bestuurd. Dit heeft naast het terugdringen van de kosten, ook tot doel het GVB 'gezond' mee te laten doen bij de aaanbestedingen als in 2005 de over aanbesteding van het OV in werking treedt. Deze wet ligt alweer behoorlijk onder vuur, na de perikelen bij de NS en andere private OV-ondernemingen. Waarschijnlijk gaat de invoering niet eens door.

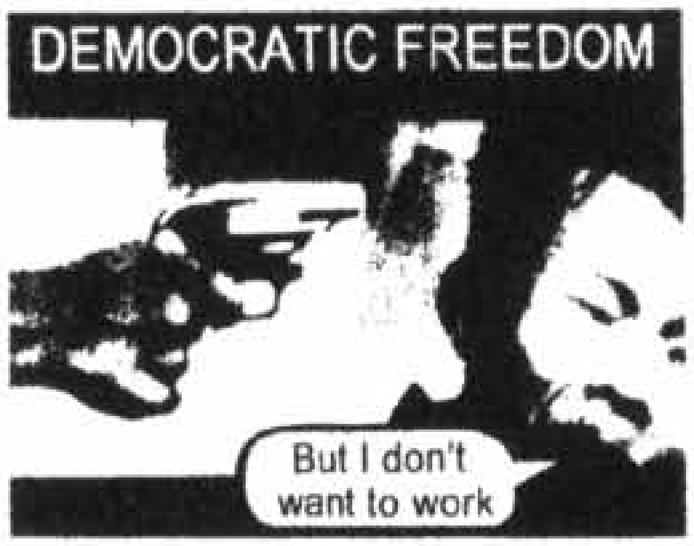
Dat een private onderneming in vele gevallen een verslechtering van de positie van het personeel meebrengt staat buiten kijf, de praktijk heeft ons genoeg geleerd daarover. Dat slechte arbeidsomstandigheden en het minimaliseren van investeringen door management ook leiden tot slechte diensten, hebben we ook al proefondervindelijk kunnen ervaren.

Dat wij als anarchisten, toch tegen nationaliseren zijn, heeft een principiële reden. Wij willen een horizontale maatschappij. Hierin besturen mensen zelf hun eigen leven. Dit betekent niet dat we zomaar goede arbeidsvoorwaarden willen, maar dat we zelf die arbeidsvoorwaarden willen bepalen, net als de organisatie

vervolg pagima 3

van ons werk, zonder tussenkomst van overheid of management. Hiervoor moeten we onze eigen organisaties maken. Deze organisaties moeten dit doel weerspiegelen, dus functioneren op grond van directe democratie.

Daarom is de keuze die de gemeenteraad de Amsterdamse bevolking voorlegt, een beperkte keuze. Zij gaat volledig voorbij aan democratie op de werkvloer en democratische consumentencontrole. Zelfs binnen de kapitalistische geldeconomie kunnen er in bedrijven organen gecreëerd worden waarin het bestuur van het bedrijf wordt geregeld door het personeel zelf. De budgetten die ze uit willen geven voor openbaar vervoer zouden bepaald kunnen worden door de consumenten en wat voor dienst ze daarvoor terug willen zien. Deze uiterlijk tegengestelde belangen tussen producent en consument, moeten elkaar niet ontmoeten vanuit twee verschillende organisatie structuren, maar vanuit één. Daarvoor is het idee van het anarcho-syndicalisme altijd uitgegaan van een bond waarin iedereen verenigd is. Niet alleen de arbeiderster met werk, maar ook de werkloze, studerende of thuiswerkende arbeiderster.

Het werk om een dergelijke organisatie op te bouwen is essentiëler dan het stemmen bij parlementaire verkiezingen of referenda, waarbij de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid over en de directieve uitvoering van 'onze wil' in handen blijft van professionals.

Herre

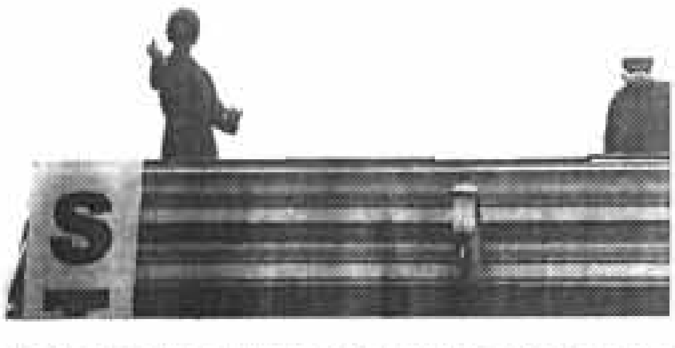
ONTRUIMINGEN

Op dinsdag 19 maart werd de halfjaarlijkse ontruimingsgolf in Amsterdam gehouden. In totaal werden er die dag 6 panden ontruimd en 8 mensen gearresteerd. Drie daarvan kwamen dezelfde dag nog vrij. De andere vijf werden gearresteerd bij de ontruiming van Martelaarsgracht 6 en 4-III. Zij zijn gearresteerd voor verzet in georganiseerd verband, het negeren van een ambtelijk bevel en huisvredebreuk. Een van de arrestanten kwam woensdag vrij en een tweede vrijdag na voorgeleiding aan de rechter-commissaris. Drie arrestanten kregen door de rechter-commisaris tien dagen verlenging. Ze zijn op maandag 1 april vrijgekomen. Alle drie zaten anoniem in de gevangenis. Het lijkt erop dat dit reden was voor de bewakers om extra te treiteren. Zo moest degene die in Lelystad zat de hele dag op cel blijven en degene die in Haarlem zat kreeg zeer weinig te eten, 's ochtends een paar sneetjes brood en 's avonds wat aardappelen.

In de assemblee van AGA besloten we in geval van tien dagen verlenging actie te ondernemen. Dit resulteerde in de poster bij dit artikel. Deze hebben we geplakt op en in de buurt van de panden aan de Martelaarsgracht en een ander pand van dezelfde eigenaar aan de Weteringschans. In dezelfde nacht zijn de ruiten van twee kantoren van Gezinus Brals dichtgeplakt met deze posters. De kantoren bevinden zich op het Sierplein (Slotervaart) en A.J. Ernststraat (Amstelveen). De eigenaar, Gezinus Brals, is een grote Amsterdamse horeca-baron. Zijn praktijken zijn niet al te zachtzinnig. Onder andere heeft hij tientallen krakers en huurders door intimidatie en knokploegen gedwongen panden te verlaten. Op de plaats van de panden aan de Martelaarsgracht wil hij een groot hotel bouwen. Er zijn echter meer dan genoeg hotels in amsterdam. Wij tolereren niet dat de woonfunctie van de Amsterdamse binnenstad meer en meer verdwijnt voor het winstbejag van de gemeente en grote horeca-ondernemers. Daarom is de Anarchistische Groep Amsterdam solidair met de arrestanten van de Martelaarsgracht.
Voor hun rechtszaak op 24 mei eisen wij:

Vrijstelling van rechtsvervolging voor alle arrestanten.
Schadevergoeding voor de dagen en uren in de gevangenis.
HET RECHT OP WONEN OPEISEN IS GEEN MISDAAD.

NIET ZIJ, MAAR HIJ

VERDEDIGERS VAN SOCIALE WOONRUIMTE EN EEN BEWOONBARE BINNENSTAD.

Gezinus Brals:

- -HET UITPLAATSEN VAN TIENTALLEN KRAKERS EN HUURDERS MET GEBRUIK VAN KNOKPLOEGEN EN INTIMIDATIE.
- -20 JAAR LEEGSTAND EN VERKROTTING.
- -ILLEGALE SLOOP VAN RIJKSMONUMENTEN.

MOET IN DE BAK !!!

KLASSENJUSTITIE IN AMSTERDAM

CORRUPTE AMBTENAREN, BOUWBEDRIJVEN EN HUISBAZEN KRIJGEN VRIJ SPEL

VRIJHEID VOOR DE 3 ARRESTANTEN VAN DE MARTELAARSGRACHT !!!

ANARCHISTISCHE GROEP AMSTERDAM

SYNDICALIST VICTORY IN MATIAS CASE.

Last February AGA had a "victory" solving a conflict between one of us and the owner of a Mexican restaurant in the city centre. The case is an example of a common situation suffered by temporary immigrants in Amsterdam. One young Spanish worker in need of money accepts work in a restaurant under promises of "being given a legal contract". The owners of restaurants never say clearly which is the amount of money we're going to get nor the conditions of the work, but make much incidence in the "legality" of everything.

On the first days the owner, Guillermo Correa Gonzalez, of restaurant Matias in Lange Leidsedwarsstraat 108 said he would make the worker a contract equal to the one they had in another restaurant in the area in which workers got F20,- gross salary an hour with possibility to get medical insurance and 50% more on Sunday. But that contract never appeared and time and work went on.

After one month the owner was given a paper on which was written the concrete sum of money he had to pay the worker in spite of still not having the contract. He seemed to accept it naturally and told the worker to continue working and said he didn't have the money that day, but that he would bring it later. But the days continued and the money didn't appear.
This has to be added to the shitty effect that any capitalist job has on people, and the worker decided to quit.

The owner of Matias restaurant began to slowly pay the worker, who had to go and get his money every night suffering the pressure of receiving "bad-looks", waiting and one night, after half of the money was paid, the owner decided "it was too much". When the worker went to get his money as every night, the owner pretended to "have discovered that he was paying too much". He started to scream about how the other people in the restaurant got much less than F20,- and about how badly the job was done while the worker was employed there. At the end he told the worker to come back another day, as he was "too angry to speak now". The reaction of the worker was to try to convince the owner in a "polite way", he had to go to the restaurant many times to try to see the owner and was messed with unclear messages about getting the money or not.

This is also a strategy used by employers: delaying and tiring the worker. They don't clearly say that you won't get paid, but make you go again and again and mess you up. Too often workers decide to assume they have lost their money.

Finally, the worker decided to send a letter to the owner saying legal and syndicalist action would be taken. As the answer was similar and a little aggressive, he decided to ask the group for solidarity. Just one visit of three members of the group to the restaurant was enough to show the owner that the worker was organized and could fight for his right. The members of the group stated clearly that he would have to pay or endure legal and syndicalist actions.

One week later the owner agreed to pay, although in the end he paid F18,- and not F20,- per hour. Probably this difference could have been solved with more pressure, but the worker decided to "finish with all", as

he had been waiting 2 months for his salary and needed it as soon as possible.

Similar cases of exploitation take place everyday in Amsterdam, and even people from the "squatters and alternative community" have suffered similar conditions and have never been paid. It's time to change this. Owners can be more frightened and worried than us.

Never argue too much with your boss, never let him take control of the situation. Bosses very often use the "fooling game" when you have to go dozens of times to their place and try to convince them.

During the first steps of this case, the worker seemed to be the only one having things to loose (his salary), and the owners take advantage of this. They play with you as they know you're not organized and don't feel strong enough to make pressure on them. They tell you, you don't have legal rights because nothing is written or signed by them, but **that is false and even if you didn't have legal rights, it's legitimate to take action against them.**

You don't need to be part of the AGA or any other formal group to take actions against your employers. Some sabotage actions you can do in affinity groups as well. But we think joining anarchosyndicalist groups as the AGA is a good way of finding the capacity to support each other. In the assembly you can always find people who had similar problems, know legal stuff, can offer themselves to speak with the employer representing the group or would like to help you to plan or do the actions. Only the fact that the owners know you're organized makes them realize that you're not one of many people who let themselves be cheated easily. It lets them know that you are going to fight for your right.

AGA

WOMEN'S DAY AND "FREE WOMEN"

"Free women" (mujeres Libres) is an organization born in 1936. And according to them, they were born to insist on social issues more specific of women. They recognize this group as anarchist, firstly, and feminist, and their fight is a double fight: *"first for her exterior freedom, in which fight she has got the man as allied by the same ideas, by the same reason; but the woman, as well, has to fight for her own interior freedom, ..., and in this fight she is alone."*[1]

In the first three issues of *Mujeres Libres*, reading the editorials we could inderstand what this organization wants, it's also shows us the situation around them (at this moment began the Spanish Civil War, where "Free Women" were fighting against the revolution, you can read: Martha A. Ackelsberg, *"Free Women of Spain, anarchism and the Struggle for the Emancipation of Women"*, Indiana University Press, 1991)

Feminist and masculine are two sides of only one proportion[2], they don't try to get one of two sex up, *interpenetration of self-interest, fusion of anxities, zeal of cordiality to find out the common way*[3], but, of course, to look for other way for women (and, therefore, for men) far away of male mistakes those asre seen the *actual concept of relationships and coexistence*[4], authoritarianism, violence, a patriarchal system has given us a view of things that everybody has to accept. "Free Women" also are in favour of direct action, against the democracy, against policy and any other system that keeps people out of decisions[5], *by the natural law everything established try to keep in, and policy isn't other thing that conservative activity of stated things*[6]. They made a reference to the "Feminist Republican Union" and they also say that their claims could be interesting, and nest affirmation, *"the women mission" isn't to ask for laws, but to break all Decalogue's*[7], it doesn't give a chance to doubts of which is the tendencies of this magazine and group, - *direct action and free of crowd and of the individuals*[8] -,anarchist.

These women are defined as anarchist women, and their objective is freedom of people (in all its aspects), its emancipation, and the liberation of patriarchal concepts that maintain the woman as slave. As it said before, it's a 'double fight'

A last reflection; if we understand the woman's fight for emancipation, for freedom, it's positive, a fight turned against their oppressors, all those institutions (physical or moral) that maintain patriarchal principles, male chauvinist, domination of others groups, organization of society (principles built up by power, so long on men's hands and, therefore, negative male principles because they don't allow the freedom of other individuals, but it allows the power to these misters). It'll be more positive for the fight to go forward to build up a free society where men and women can bring out positive principles, without submitting to other ones. So, the woman's fight is the fight of everyone, who are in favour of freedom and want to feel one's free. And it isn't positive because it's a fight for integration, a fight for a partial change that only results in participating in male chauvinist principles of domination. That isn't an advance, it's a step back.

What is clear, it isn't easy, but it's something that we have to do, everyone, because it takes part of us to get a whole freedom, in which everyone can enjoy it. In this way, we should think, we, all of us, have to be in the commemoration (and doing action) of women's day (and everyday), without sexual discrimination, because freedom is for everyone, and everyone should do anything for freedom.

Since sixty years, *Mujeres Libres* is still a group (federation of groups) and a magazine. We hope it is going to be a good example for everybody in our day. From here we wish them all the best for their fight.

Black Moon.

(Footnotes)

[1] 7th issue, *Mujeres Libres* Magazine, March 1937
[2] 1st issue Editorial, May 1936.
[3] " " "
[4] " " "
[5] This idea is developed in the editorials 2 and 3, June and July 1936.
[6] 3rd issue Editorial, July 1936.
[7] 2nd issue Editorial, June 1936
[8] 1st issue Editorial, May 1936

8 MAART: Internationale Vrouwendag

De Anarchistische Groep Amsterdam en de Anarchafeministische groep in Amsterdam hebben de afgelopen internationale vrouwendag een flyeractie gehouden op de Dam. Zo'n dertig mensen hebben tussen half één en twee uur 's middags ongeveer duizend pamfletten uitgedeeld. Op 8 maart herinnerden wij ons dat 104 jaar geleden meer dan 100 arbeidsters een staking hielden voor betere salarissen in een textiel fabriek. De eigenaar zette de fabriek in brand en de vrouwen werden allen gedood.

Met de actie wilden we duidelijk maken dat wij nog steeds in een patriarchische samenleving leven. Vrouwen hebben minder macht en op veel gebieden meer problemen. Eén voorbeeld is werk. Daarom ondersteunden we ook de internationale vrouwenstaking die door diverse autonome groepen, in met name Engeland en Spanje, uitgeroepen was op 8 maart. In deze staking werd onder andere een einde geëist aan geen loon, lage lonen en te veel werk voor vrouwen.. Vrouwen en meisjes doen 2/3 van al het werk wereldwijd voor 5% van het loon. 2/3 van het vrouwenwerk is onbetaald.

ALS WE EEN BETERE MAATSCHAPPIJ WILLEN, MOET HET PATRIARCHAAT ALS EERSTE WORDEN VERNIETIGD!

AGA

Economical and social problems in Argentina

Last year an economical and social crisis started in Argentina that is disturbing people in Argentina. Today people continue to protest in this land. Now the representants of the IMF (in the hands of the United States) are coming to give solutions and to consolidate the economy in the country. From december the crisis is getting worse and the prices are going up without stopping till 27%, specially the prices are rising in basic food and oil where NAFTA and SHELL have the monopoly. We can see how big european and north-american companies have control in Argentina now but also in other places of the world.

The coming time Europe and North-America will get more power than before, because in a short period of time the IMF is going to prepare the way to buy companies and banks in Argentina for little money. The president of Argentina, E. Duhalde, is waiting without problems for his friends of the IMF. Together they'll be doing nice things for themselves and not for the people of Argentina.

On the other hand there's the people and lately they are very angry, specially the last days they were getting basic food in the shops without paying. This happened in Neuquen, Merlo, Salta, Chaco, Tucumam, La Plata, Villa Linch and Cordoba. In Nequen the army's repression was terrible for the people, a lot of arrestd and injured people.

In Rosario people are coming to Plaza de Mayo to break down "el corralito". This is the process of the state declaring the money in pesos and after the devaluation now people haven't got any money and need to get food without paying.

No justice-no nation
No savings-no credit
No credit-no jobs
No jobs-NO FOOD
NO FOOD-NO PEOPLE?
Fight against capitalism

F.

COMUNIQUE OF VENEZUELAN ANARCHISTS .

12-4-2002

Dear comrades,

With regards to the current situation, it appears necessary to express the opinion of those who desire acracy (1), therefore we wish to send this message, to show our consternation with this afternoon's events.

As is usual, the mean and miserable darkness of power scorns any respect for life and freedom. This never-ending crime of the State and of all vertical systems is revealing itself here and now in the demonstrations which are demanding the resignation of the president of Venezuela.

The political scene got tense a few days ago when workers of the oil company, PetrOleos de Venezuela, went on strike, showing its difference with the decisions the president had taken with regards to personnel. They demanded the return of the sacked workers and the validity of meritocracia (2) in the company.

To this end, thousands headed towards the governmental Miraflores Palace,with the goal of making Chavez resign. In this protest, the same as in the other ones which took place before it, a counter-protest also took place,called by the official powers, demonstrating the puppetry used by those who are in power. On the on hand, the Chavez supporters, pushing his authoritarian Bolshevik schemes, and on the other hand, the opposition,composed of the middle-class who see their feuds of power at risk, and the subjects of the ghosts who usually turn out to be the scoundrels of the moment who end up handing the post over to some lieutenant colonel (without using capital letters nor any type of respect) who does not seem to want to share the spoil with them.

The results so far are nine dead (according to the bourgeois press) and dozens of injured by snipers on the rooftops of nearby buildings and by national guards who are trying to break up the demonstration, and also by a few civil friends (3) of the president, who are taking part in the officalist demo, unloading their pistols against the demonstrators as if they were playing a video game.

Sadly, amongst the people who are taking part in this march, we have not found any form of an answer. While the opposition wishes to kick out the current president, it does not seem to have in mind what should come after.

The only solution it seems to offer is a return to the old game of you-go-away-and-I-take-over, which makes any sort of change difficult. It is depressing to see how human beings can die in a struggle for power which will only serve to keep them under control.

As anarchists we are not for Chavez nor for any other president. We think that now more than ever our labour must show the people that the problem is not this president, or the one that will come after, but rather the vertical system of representative democracy. We must fight to show alternative systems of horizontal organisation, which, while it might not be put into practice on a large scale in the near future, will create a conscience so that in the future, instead of demonstrating to replace our tyrant, we will eliminate any type of governmental parasite forever, and begin to be each one of us the owner of our own lives. The way towards a libertarian world is process, not a single event.

a. By Acratic (4) individuals and collectives in Venezuela.
b. Neither the army nor right-wing businessmen!
c. Free and self-managed grassroots rebellion and organisation
(1) Meaning "no power," a term frequently used by Spanish-speaking anarchists to describe themselves.
(2) Literally, "the power of merits," as a guess, possibly a sort of productivity bonus scheme.
(3) Presumably the "Círculos Boliviarianos," the Venezuelan equivalence to the Cuban Revolutionary Defence Committees.
(4) The adjective used to describe "no power."

GEVANGENIS

VRIJHEID VOOR JUANRA !

In het vorige nummer van Directe Actie stond een uitgebreid artikel over de arrestatie van Juanra en de criminalisering van de kraakbeweging in Barcelona. Juanra zit nog steeds vast in Vught in afwachting van zijn proces. Inmiddels hebben we ook hier ervaren dat de politie harder op gaat treden tegen krakers. Er is dus alle reden zijn situatie op de voet te blijven volgen en te vechten voor zijn vrijheid. Het weekend van 1-3 maart was KOP, de band waarvan Juanra zanger is, in Nederland. Vrijdag 1 maart speelden ze in Utrecht. Zaterdag speelden ze in Amsterdam en zondag in Vught voor de gevangenis.

De Anarchistische Groep Amsterdam had direct na Juanras arrestatie in haar vergadering besloten om mee te helpen zijn verhaal bekend te maken en in solidariteit met hem op te treden. Dit betekende dat we beide lawaaidemo's (27 januari en 3 maart) hebben bijgewoond en we voor maandag de 4e maart een eigen actie hadden georganiseerd. Om 12.00 uur verzamelden we in het park tegenover het Spaanse consulaat aan het Frederiksplein. Even over twaalven hebben we ons opgesteld voor het consulaat met een spandoek met de leus:

VRIJHEID VOOR ALLE POLITIEKE GEVANGENEN

www.FREEJUANRA.org

Er werden ongeveer vijfhonderd pamfletten uitgedeeld aan passanten en een flinke bak herrie gemaakt. In de pamfletten stond een korte beschrijving van Juanras verhaal en ons standpunt daarin. Wij tolereren de arrestatie van een antifascist en antikapitalist niet en eisen de onmiddelijke vrijlating van Juanra wegens te kort aan wettelijk bewijs. Wij eisen dat de Spaanse overheid stopt met het intimideren van radicale sociale bewegingen en alle gevangen vrijlaat.

Gedurende het uur dat wij voor het consulaat stonden, wilden enkele mensen naar binnen. Dit was echter niet mogelijk omdat ze blijkbaar hadden besloten het consulaat te sluiten. Hopelijk is onze boodschap, dat wij niet vergeten wat de Europese "Justitie" met onze vrienden doet, duidelijk overgekomen. Hoewel we geen persberichten hadden doen uitgaan, was er toch enige pers aanwezig. Het Parool was er, maar daarvan hebben we later niets terug gezien in de krant. Radio Noord-Holland was ook aanwezig en heeft een kort live-interview gedaan. De reacties van voorbijgangers en omstanders waren verschillend. Sommigen waren niet geïnteresseerd, anderen lazen de flyers aandachtig en vroegen verdere informatie. Meestal reageerden zij positief op onze actie. In ieder geval kregen we geen goedkeuring van dhr. Bolkestein, die recht op ons afliep, waardoor het leek alsof hij naar het consulaat moest. Toen hij ons zag maakte hij rechtsomkeerd en was niet bereid onder ogen te zien wat 'zijn' Europese wetten voor gevolgen hebben, ook niet toen hij enkele pamfletten toegeworpen kreeg.

Onze strijd voor vrijheid van politiek verzet en voor de vrijheid van onze vriend achter de muren gaat door.

AGA

www.FREEJUANRA.org

